Ovu priču vam besplatno donosi Ririro.com/sr. Naša misija je da damo svoj deci na svetu besplatan pristup različitim vrstama priča. Priče se mogu čitati, preuzimati i štampati na mreži i pokrivaju širok spektar tema, uključujući životinje, fantaziju, nauku, istoriju, raznolike kulture i još mnogo toga.

Podržite našu misiju tako što ćete podeliti našu veb lokaciju. Želimo vam mnogo zabavnih čitanja!

Ririro

IMAGINACIJA JE VAŽNIJA OD ZNANJA

Ririro

Čopor ragamafina

U velikom, lepom kokošinjcu živeo je zgodan i ponosan petao, zajedno sa svojom ženom kokoškom. Kada je leto prešlo u jesen, odlučili su da krenu na put, ali nisu znali kuda. Nakon dugog razgovora o tome, Petao je rekao: „Idemo na Orašastu planinu na dobar obrok. Na kraju krajeva, sada je sezona oraha, ako ne odemo sad, posle će biti kasno. Veverice će ih sve pojesti". „Da, u pravu si", reče kokoška. „To je veoma dobra ideja, hajde da krenemo!".

Vreme je bilo vedro i toplo, pa su petao i kokoška ceo dan preturali po Orašastoj planini. Toliko su dugo preturali da nisu ni primetili da je pao mrak. Petao je napravio kolica od ljuske oraha i kada su bila gotova, kokoška je sela i rekla: „Idemo brzo kući, pre nego što se potpuno smrači".

Baš kad su hteli da krenu čuli su patku kako kvače: "Lopovi! Ko vam je dopustio da uzmete moje orahe? Bežite odavde!"

Petao se nije prepao i branio se od patke. Bio je mnogo jači od patke i naterao je da vuče kolica sa njim i

kokoškom. Petao je terao patku da ide sve brže i brže.

Nešto dalje niz put naleteli su na dva pešaka, iglu i špenadlu. Pitali su ih da li i oni mogu da se voze, jer će uskoro mrak, a put je bio blatnjav od jake kiše pa im je bilo teško da idu po njemu.
Petao je to dozvolio. Na kraju krajeva, bile su to sitnice koje ne bi zauzimale mnogo prostora. Ali morali su da obećaju da neće gaziti petlu i kokoški p nogama.
U međuvremenu je pala noć i morali su da traže zaklon. Ubrzo su prošli pored jedne gostionice. Vlasnik je izašao napolje sa bakljom i odbio kasne goste. Ali Petao je obećao gostioničaru da može uzeti jaja i od kokoške i od patke. Tako da je pristao da im dopusti da prenoće.
Na stolu je bilo svakojake ukusne hrane tako da su jeli do kasno u noć. Sledećeg jutra, kada je sunce izašlo, petao je probudio kokoš. Brzo su pojeli tek položeno jaje i bacili ljuske u ognjište. Zatim su otišli do igle, koja je još spavala i stavili je u peškir gostioničara. Špenadlu su mu stavili na stolicu i pobegli što su brže mogli.

Patka koja je spavala pred vratima je čula kako petao i kokoš beže i takođe pobegla. Ubrzo je našla potok i otplivala. Nešto kasnije, krčmar se probudio i otišao da se

istušira. Počeo je da se briše peškirom. Ali OH NE! Igla ga je ogrebala po licu.
Kad je došao sebi, otišao je u kuhinju da naloži vatru. U kaminu je video ljuske od jajeta. Iznenađen i razočaran se srušio u svoju stolicu. Samo da znate kojom brzinom je ustao! Seo je tačno na špenadlu. Krčmar je počeo da sumnja na svoje noćne goste...
Otišao je da ih pronađe, ali koliko god se trudio da im uđe u trag, nije uspeo. Jeli su najbolju hranu i pili najbolja pića, pretvarali se da su pristojni i šta je dobio kao zahvalnost? Povredili su ga. Nikada više, rekao je sebi, neće pustiti ljude da ostanu u njegovoj gostionici, na osnovu obećanja.

